

Dosarul nr.2rac-162/22
2-19147258-01-2rac-26072022

Prima instanță - Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud.: M. Alexei)
Instanța de Apel - Curtea de Apel Chișinău (jud.: A. Pahopol, R. Pulbere, V. Mihaila)

ÎNCHEIERE

28 septembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Maria Ghervas
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea pe Acțiuni
”Moldtelecom”

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni
”Moldtelecom” împotriva Societății pe Acțiuni ”Apă-Canal Chișinău”, intervenient
accesoriu Tutunaru Ion cu privire la încasarea prejudiciului material, și compensarea
cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 03 mai 2022, prin care s-a respins
apelul declarat de Societatea pe Acțiuni ”Moldtelecom” și s-a menținut hotărârea
Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 12 iulie 2021,

c o n s t a t ă :

La 09 septembrie 2019, SA ”Moldtelecom” a depus cerere de chemare în
judecată împotriva SA ”Apă-Canal Chișinău”, intervenient accesoriu Ion Tutunaru cu
privire la încasarea prejudiciului material, precum și compensarea cheltuielilor de
judecată.

În motivarea invocat, că la 03 aprilie 2019, Tutunaru Ion, angajat al SA „Apă-
Canal Chișinău”, aflându-se la volanul autocamionului de serviciu, de model MAN,
din propria neatenție a deteriorat un cablu de comunicații electronice de tip FO (fibra
optica), amplasat pe str. Șipotelor cu str. Gr. Ureche, mun. Chișinău, care aparține SA
„Moldtelecom”, fapt consemnat prin Actul nr.77D, cauzând astfel un prejudiciu
material în mărime de 1 619,25 lei.

Conform calcului cheltuielilor cu privire la lichidarea deranjamentului pe
mijlocul fix a liniei de cablu de telecomunicații fibrooptice FTTx CTA -22 /24/21
Chișinău cu numărul de inventar 10768 care a avut loc la 03 aprilie 2019, SA
„Moldtelecom” a fost nevoită să suporte cheltuieli suplimentare neplanificate în
mărime de 1 619 lei 25 bani.

Reclamantul a indicat că actele existente descifrează cheltuielilor efectuate,
inclusiv: denumirea și prețurile materialelor utilizate, lista personalului participat la

lucrările de lichidare a deranjamentului, orele de lucru a personalului, tarifele și sumele de salarizare, registrul transportului folosit la efectuarea lucrărilor, distanța parcursă, norma consum de combustibil, prețul combustibilului și suma totală a cheltuielilor.

Neatenția angajatului SA „Apa-Canal Chișinău” în deteriorarea liniei de comunicații electronice la 03 aprilie 2019 în or. Chișinău, str. Șipotelor cu str. Gr. Ureche, este confirmat și de Inspectoratul de Poliție Rîșcani, mun. Chișinău prin răspunsul nr. 8956 din 14 mai 2019 expediat SA ”Moldtelecom” la 17 mai 2018.

Astfel, împrejurările de fapt și de drept demonstrează responsabilitatea pârâtului de a compensa reclamantului prejudiciul cauzat, în mărime de 1 619,25 lei.

Potrivit pct. 50 al Regulilor privind protecția rețelelor de comunicații electronice, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.284 din 13 aprilie 2009, paguba materială cauzată întreprinderii, în gestiunea căreia se află rețeaua de comunicații electronice, în urma ruperii sau deteriorării acesteia, se calculează reieșind din cheltuielile directe de restabilire a rețelei și veniturile tarifare ratate de către această întreprindere în urma întreruperii legăturii; pct. 51 al Regulilor, paguba materială se rambursează de către persoana vinovată în mod benevol, iar în caz de dezacord - prin instanța judiciară. Reiterează că, Legea privind comunicațiile electronice, și anume art. 17 alin. 4), 5) stipulează că, în zona de protecție a liniilor de cablu, a elementelor de suport ale liniilor de comunicații electronice și a instalațiilor de comunicații electronice, proprietarii funciari sau alte persoane pot executa lucrări de construcție, terasament, sădiri a plantațiilor multianuale ori alte lucrări ce pot cauza daune rețelelor de comunicații electronice (mai ales, rețelelor de comunicații speciale) numai în baza unui acord cu proprietarul liniilor de cablu, ale elementelor de suport) ale liniilor sau al instalațiilor de comunicații electronice.

Reclamantul a solicitat încasarea din contul SA „Apă-Canal Chișinău” a prejudiciului cauzat în mărime de 1 619,25 lei și a cheltuielilor de judecată compuse din taxa de stat ce constituie suma de 270 lei în total 1 889,25 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 12 iulie 2021, cererea de chemare în judecată depusă de SA „Moldtelecom”, s-a respins ca neîntemeiată.

S-a încasat din contul SA ”Moldtelecom” în beneficiul SA ”Apă-Canal Chișinău” cheltuielile de judecată pentru serviciile de traducere în mărime de 358 (trei sute cincizeci și opt) lei.

Pentru a hotărî astfel, instanța a reținut că potrivit pct.87 din hotărârea Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009 cu privire la aprobarea Regulamentului circulației rutiere, limitele maxime de gabarit ale vehiculelor (inclusiv încărcăturii) nu trebuie să depășească: în lățime – 2,55 m (pentru autocamioanele frigorifice și caroseriile izotermice – 2,6 m); în înălțime – 4 m; în lungime – încărcătura să nu depășească limita gabaritului anterior al vehiculului mai mult de 1 m, iar celui posterior mai mult de 2 m

Vehiculul de model MAN nr. BZP 527, potrivit schiței tehnice a uzinei producătoare, atinge înălțimea de 3950 mm, ceea ce constituie - 3 m 95 cm, adică vehiculul implicat în incident, nu depășește limitele regulamentare, fiind admis în traficul rutier fără restricțiile prevăzute de pct. 89 din Regulamentul circulației rutiere nr. 357/13.05.2009 și pct. 17 din Hotărârea Guvernului nr. 284/13.04.2009.

Prin răspunsul Inspectoratului de Poliție Rîșcani s-a stabilit că în acțiunile lui

Tutunaru Ion, nu se constată semne constitutive componentei contravenției prevăzute la art.104 Cod contravențional, deoarece lipsește intenția lui.

Instanța de fond a reținut că nu s-au întrunit condițiile necesare răspunderii delictuale, conducătorul auto era îndreptățit să mizeze pe faptul că rețelele de comunicare sunt instalate corespunzător, care nu pot fi instalate la o distanță mai mică decât 4m deasupra străzii, la fel conducătorul auto nu își dădea seama de caracterul prejudiciabil a acțiunilor sale, nu le-a prevăzut și potrivit împrejurărilor cazului nici nu putea și nu trebuia să le prevadă, deoarece respectarea înălțimii minime a rațelor aeriene prin cablu revine reclamantului conform prevederilor art. 21 alin. (1) lit. b) din Legea comunicațiilor electronice, care prevede obligativitatea reclamantului de mentenanță a rețelelor de telecomunicații electronice, asigurând siguranța acestora.

Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, la 15 iulie 2021, SA "Moldtelecom" a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoria Chișinău, sediul Centru din 12 iulie 2021, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii și pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 03 mai 2022, s-a respins apelul declarat de SA "Moldtelecom" și s-a menținut hotărârea Judecătoria Chișinău, sediul Centru din 12 iulie 2021.

La 01 iulie 2022, SA "Moldtelecom" a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 03 mai 2022 solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

În motivare a invocat că decizia instanței de apel este posibilă de a fi casată în temeiul art. 432 alin.(2) lit. c) și d) din Codul de procedură civilă, deoarece normele de drept material și procedural au fost aplicate eronat.

Instanța a aplicat eronat norma privind răspunderea delictuală, iar în speță sunt întrunite toate condițiile generale pentru antrenarea răspunderii delictuale.

S.A. „Moldtelecom” a dovedit că la caz sunt întrunite condițiile răspunderii delictuale.

Faptul dat fiind dovedit prin procesul-verbal privind inspectarea sectoarelor ce nu corespund normelor tehnice în locul apropiierilor intersecțiilor liniilor de comunicații electronice și cu liniile de tensiune a rețelelor electrice, efectuat la 12 martie 2019, că în urma inspectării a pilonilor și cablurilor aeriene pe str. Sipotelor cu str. Gh. Ureche, mun. Chișinău nu s-au depistat piloni putrezi, iar cablurile erau instalate la distanță prevăzută de actele normative în telecomunicații.

Examinând cauza instanțele ierarhic inferioare au luat în considerație doar poziția părâtului, însă prin prisma art. 130 alin.(3) și (4) din Codul de procedură civilă, instanța era obligată să dea apreciere tuturor probelor.

De asemenea, a dat o interpretare greșită art. 21 alin.(1) lit. b) din Legea comunicațiilor electronice nr. 241 din 15 noiembrie 2007.

Recurentul consideră că instanța de apel nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, iar normele de drept material au fost aplicate eronat.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei 03 mai 2022.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni

de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Cererea de recurs a fost declarată la 01 iulie 2022, respectiv, în termen.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

La 28 iulie 2022, Curtea Supremă de Justiție a comunicat intimațiilor recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței în termen de o lună de la data primirii scrisorii, fiind recepționat la 09 august, potrivit avizului de recepție de la fila dosarului 14-15, Vol. II.

La 17 august 2022, intimatul SA "Apă-Canal Chișinău" a depus referință invocând că decizia instanței de apel este corectă, iar recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și a pledat pentru inadmisibilitatea recursului.

La 25 august 2022, intimatul Tutunaru Ion a depus referință invocând decizia instanței de apel este corectă, și a pledat pentru inadmisibilitatea recursului.

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Societatea pe Acțiuni "Moldtelecom", nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Societatea pe Acțiuni "Moldtelecom".
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Maria Ghervas

Victor Burduh